

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Castitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Quia mor-
tem Am-
phiaras &
a principio
Gita effat
vaticinatus
de quo prin-
cipium, p. 4.
D. mors.*

*Timoleon-
is apoph-
thegma &
p. 114.*

Mortales Archemorus, & Melicerta, qui & Palamon Dii, Jupiter & Apollo. Præmia, Apollini Laurus, a qua pomi etiam nomine nuncupatur, ob grandiores baccas, quæ Laurus Delphica producebat, unde coronæ illæ decerpebantur, de quo vide apud Lucianum. Jovi oleaster, Palamoni pinus aut aridum apium, viride vero Archemoro, olimque olea. Minime vero prætereundus hic locus est, ad utrumque significatum funeris & victoriæ optime accommodatus: quippe cum Timoleon copiarum Græcarum dux, audito Bomilcaris & Afrubalis Carthaginensium adventu, qui classe bene magis comparata missi fuerant ad Græcos tota Sicilia pellendos, ipse cum quinque tantum peditem milibus, & equitibus mille, hostibus occurrere statuisset, profectusque Syraculis cum ad Crinifium anem, quo sciebat hostem venturum, processisset, factus est obviam milibus apium ferentibus: perterritis omne militibus, qui apio sepulcra coronari non ignorabant, quem morem Plutarchus in Sympoliciis enarrat: vulgatumque erat inter Græcos adagium, incurabilem valetudinem apio indigere. Imo, inquit Timoleon, Coronæ vobis vel ante victoriam offeruntur, ad id scilicet alludens, quod Isthmiis victores apio coronabantur: dictumque eventus comprobavit, Carthaginensibus post die victis profligatisque majore suorum civium strage, quam unquam antea passi essent, insigni ac memorabili victoria Timoleonti acquisita. Sane plerisque in antiquorum monumentis, & in adscutis cantharis atque carchæis, apium observes, quippe mortis atque lucus indicium. Eo autem sepulcra, & alia mortuorum conditoria subterni solita priusquam cadavera inferrentur: eaque de causa cum veteres in convivii omnibus fere aliis coronamentorum generibus uterentur, flores & herbas omnes huc admiscerent, uno in primis apio, utpote quod nihil ad hilaritatem faceret, abstinabant.

DE MYRTO. CAP. XXIII.

*An gula
prima fer-
tur Circeis
in Egeporis
tumulo si-
sa.*

Est & Myrtus inter funestas arbores adnumerata, qua Thebis qui vincerent Jolea, coronabantur, de qua Pindarus in Isthmiis, ἠγλακοθεῖ κἀρα μύρτος ὀδὴ ἀνήγ. Fuit autem Joleus heros apud Thebanos divinis cultus honoribus, ad cuius tumulum Jolea ludos celebrabant, & hujusmodi coronam ex Myrto præmium instituerant: propterea quod, inquit interpretes, funebris esset arbor. Verum cum longe plura sint ab ea & genii & voluptatis significata, inter funestas has Myrtum profus inferere nolumus, sed eam cum latioribus, Rosa, Hedera, & quibusdam aliis conventiori loco pangendam existimavimus.

DE SALICE. CAP. XXIV.

*Postea vero
quam iusta
iis, qui præ-
claro fuerunt
ingenio, rite
per solvimus,
tempus est ut
ad latiora
convertamur
argumenta.*

Postea vero quam iusta iis, qui præclaro fuerunt ingenio, rite per solvimus, tempus est ut ad latiora convertamur argumenta. Promiferam enim superioribus diebus (Grana) tibi, priusquam finis hoc incideret, de Salice, de Maro, de Caprifico, de Loro, quæ deducita essent hieroglyphica præscribere. Ea igitur in hunc modum disponemus.

VINCULUM CAP. XXV.

*Salicem in
primis esse
vinculorum
symbolum, tum
ex quotidiano
ejus virgulti
usu manifestum,
ad id enim
plurimum
comparatur:
tum Divinæ
etiam literæ
attestantur,
cum Judæos
dicunt patri-
is abductos
sedibus, mis-
errimo Baby-
lonis incolatu
organa sua in
salicibus sus-
pensis, de quo
paulo post.*

Salicem in primis esse vinculorum symbolum, tum ex quotidiano ejus virgulti usu manifestum, ad id enim plurimum comparatur: tum Divinæ etiam literæ attestantur, cum Judæos dicunt patriis abductos sedibus, miserrimo Babylonis incolatu organa sua in salicibus suspensis, de quo paulo post.

CASTITAS. CAP. XXVI.

*Ideoque à
Gracis a-
gnon dicitur,
Plin. lib. 14.
cap. 9.*

Quod autem nonnulli ajunt salicem castitatis indicium esse, tamen de ea nihil Aegyptii, non incongrue tamen confictum est: sive sit propter vinculi significatum, quod ejus materia sit plurimum apta vinculis, atque ideo coercitionis indicium sit: & castitas ipsa modo zona, modo campestri modo alio atque alio vinculo coercenda præcipitur. Sive sumptum ab Amerina salice quæ lectis accubilibus imposita, castitatem inducit. Sive ab eo, quod plerique authores tradunt, folia hujus arbo-

Arboris contrita & pota, intemperantiam libidinis efficaciter frangere: sapienter vero sumpta, usum in totum auferre. Unde Homerus sapienter salices *ἀλεσκάρπες*, nostri veteres *Frugiperdas* appellaverunt, vel instructuosas, cujus scilicet semen in potu acceptum efficit ne conceptus subsequatur. Sane Porphyrius in iis, quæ circa Homericam philosophatur, salicem ab eo *ἀλεσκάρπες* vocari tradit, quod semen prius quam maturescat abicit. Sed idem ea potius de causa dictum putat *ἀλεσκάρπες*, salicem enim quod semen illud, sive fructum appellare quis malit, ex vino propinatam sterilitatem faciat feminali omni vi protinus labefactata. In Divinis porro literis, ubi jubetur populus Dei tabernaculorum festare celebrare, quippe in tentoriis omnes habitantes Palmarum ramos, ac frondes salicis manibus prætereundere, nimirum per salicem continentiam intelligimus. Idque volumus admonitum, apud rig. homil. 9. super Exodum, in qua de tabernaculo agitur, eo loco in damno esse impressos codices, ubi legitur: *Arbor autem populi & salix, virgulta sunt castratis*, ubi dubio procul legendum est, *virgulta sunt castitatis*. Forte autem non temere id scribere aliqui, credentes saligna corona coronandos eos, qui juxta Esaiam dictum, *quasi salix super fluentem aquam oriuntur*. Neque alia de causa crediderim apud gentes lascivissimum, quem fingunt, hortorum custodi salignam falcem adhibitam, nisi ut Venenis pruritum, & impudicas cogitationes castitatis falce refecandas admoneremur.

STERILITAS. CAP. XXVII.

Salicem porro sterilitatis hieroglyphicum intelligi voluerunt, Maronem secuti, qui salicem in steriles infecundas memorat plantas: ubi Servius semen salicis esum infecunditatem ait mulieribus gignere, quippe qui Maronem ajunt eam infecundam appellasse, quin semen non habeat, norint salices habere in foliis grana quædam, quibus vis feminis inest, ut eo commisso terris arbor surgat tanquam surculo defosso, vel æquè ac si de femine pullularet. Sciendum tamen eam ocysimè semen perdere, quippe quod ante maturitatem in araneam abeat. In Creta tamen insula fructum ad maturitatem ferre perhibetur.

OTIUM. CAP. XXVIII.

Euthymius ubi, quod superius attigimus, legitur, *In salicibus suspendimus organa nostra*, per salices *Psalms. 137.* Otiolum interpretatur, propterea quod arbores hæc sunt infecundæ, quippe sine ullo utili, ut dictum est, semine. Nam cum Judæi in eam tracti captivitatem prope Babylonis flumina defedissent, captivitatemque suam tantam deplorarent, nihil habebant quod eos ad cantus hilaritatem invitaret. Ignavam igitur per otia vitam trahere cogebantur.

PRÆMATURUM INCREMENTUM.
CAP. XXIX.

Sunt qui per integram hanc & adultam jam arborem præmaturum incrementum, adolescentiamque ante annos mira auctam proceritate, significari velint. Manifestum enim unicuique est, quam cito, quantaque ramorum densitate constipata crescat salix. Hinc Verrius eam ita dictam interpretatur, quod ea celeritate crescat ut salire videatur. Quamvis non ignoro sententiã hanc à Festo Pompejo irrisam, qui etiam id damnat, quod non virgulti genus potius, quam arborem jam appellari. Sed hæc austerea nimis est Grammatici censura. Levitico feriis quæ xv. septimi mensis colligendis fructibus celebrantur, *salices de torrente sumi præcipiuntur*. Theologi plerique omnes hic quoque per salicem castitatem interpretantur, moderatique conjugii continentiam, sive, uti superius dictum propter vinculorum ex ea usum: sive, quia fructum non facit, veluti Eunuchi, quos viros vocat Evangelium, de quibus apud Esaiam: *Non dicat Eunuchus aridum se lignum esse, quia in domo mea dabo eis Esai. 56.* *lucis nominati à filiis siliabus.* Mox attestationibus loco subjungit: *Dabo inquam eis sempiternum nomen. Penitentia* Quod vero loco hoc positum est, *salicem de torrente*, sunt qui orationis & penitentia hieroglyphicum esse velint, ut eo identidè loco Psalmographi: *Super flumina Babylonis illic sedimus, & flevimus, cum recedat enimur in Sion. In salicibus in medio ejus suspendimus organa nostra.* Orationes enim & quæ penitendo lacrymæ,